

Υπόθεση T-29/93

Antonio Calvo Alonso-Cortés
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
«Απαράδεκτο»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (πέμπτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 1993 ..... II - 1391

Περίληψη της διατάξεως

1. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Προϋποθέσεις παραδεκτού — Πράξη δεκτική προσφυγής — Μπορεί να ερευνηθεί αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91)
2. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Βλαπτική πράξη — Έννοια — Ανακοίνωση που απευθύνεται σε υπάλληλο για να τον πληροφορήσει περί της αναστολής της διαδικασίας μεταφοράς στο κοινοτικό σύστημα των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που απέκτησε στο πλαίσιο εθνικού συστήματος, έως ότου καθοριστούν οι όροι μεταφοράς από τις εθνικές αρχές — Δεν αποτελεί βλαπτική πράξη
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91· παράρτημα VIII, άρθρο 11 § 2)
3. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Αντικείμενο — Αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να κινησει διαδικασία παραβάσεως — Απαράδεκτο
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 169 και 179· Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 91)

4. Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξεις δεκτικές προσφυγής — Δεν αποτελεί τέτοια πράξη η άρνηση της Επιτροπής να κινήσει διαδικασία παραβάσεως (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 169 και 173)

1. Η ύπαρξη πράξεως κατά της οποίας χωρεί προσφυγή ακυρώσεως σύμφωνα με το άρθρο 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων (στο εξής: ΚΥΚ) αποτελεί ουσιώδη προϋπόθεση του παραδεκτού της προσφυγής, η έλλειψη της οποίας μπορεί να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως από τον δικαστή.
2. Αποτελούν πράξεις δεκτικές προσφυγής, κατά την έννοια του άρθρου 91 του ΚΥΚ, τα μέτρα που παράγουν υποχρεωτικά αποτελέσματα τα οποία μπορούν να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας άρδην την έννομη κατάσταση αυτού και παγώνοντας τη θέση του κοινοτικού οργάνου.

Αυτό δεν συμβαίνει στην περίπτωση ανακοινώσεως που απευθύνεται από τη διοίκηση σε υπάλληλο για να τον πληροφορήσει περί της αρνήσεως ενός εθνικού ταμείου συντάξεων να προβεί στη μεταφορά των κεκτημένων στο εθνικό σύστημα συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων προς το κοινοτικό σύστημα και περί της προθέσεώς της να αναστείλει και να αναβάλει την εξέταση της αιτήσεως του ενδιαφερομένου.

Πράγματι, κατά το μέτρο που από το άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ προκύπτει ότι το κοινοτικό όργανο δεν μπορεί να προβεί

το ίδιο στη μεταφορά συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων και ότι δεν μπορεί να αναγνωρίσει και καθορίσει τον αριθμό των συνταξιόμενων ετών που πρέπει να ληφθούν υπόψη παρά μόνον αφού το οικείο κράτος μέλος καθορίσει τους όρους μεταφοράς, η αναβολή αυτή δεν ισοδυναμεί με οριστική απόφαση απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος, εφόσον το όργανο άφησε ανοικτή τη δυνατότητα συνεχίσεως της διαδικασίας που κινήθηκε βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, μέχρι καθορισμού, από το οικείο κράτος μέλος, των αναγκαίων λεπτομερειών για τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων.

3. Ο κοινοτικός δικαστής είναι αναρμόδιος να κρίνει προσφυγή η οποία στηρίζεται στα άρθρα 91 του ΚΥΚ και 179 της Συνθήκης, αίτημα της οποίας δεν είναι η αμφισβήτηση της νομιμότητας πράξεως βλαπτικής κατά την έννοια του άρθρου 91, παράγραφος 1, αλλά το να υποχρεωθεί η Επιτροπή να χρησιμοποιήσει τις αρμοδιότητες που έχει υπό την ιδιότητά της ως θεσμικού οργάνου δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης.
4. Είναι απαράδεκτη η προσφυγή ακυρώσεως που ασκείται από φυσικό ή νομικό πρόσωπο κατά αποφάσεως της Επιτροπής περί μη κινήσεως κατά κράτους μέλους διαδικασίας διαπιστώσεως παραβάσεως.